

MTT KARÁCSONY

2019. december 21.

Írta: Karakas Dániel

Iskolás éveim alatt sosem szerettem az osztálykarácsonyokat. Mindig kötelességnek éreztem őket, kellemetlen bájolgásnak, az ünnepséget pedig – mint a legtöbb iskolás rendezvényt – egy nagy púpnak a hátamon. Éppen ezért, bár már egy jó ideje MTT-s lelkületűnek tartom magam, kicsit viszolyogva indultam a 2019-es MTT karácsonyra.

A rendezvénynek otthont adó Grand Guri Serház barátságos hely, és azonnal megragadott. Akkor jártam ott először, de azóta mind MTT-s barátokkal, mind „civilekkel” szívesen visszajárok. Odaérve azonnal az alagsorba

Fotó: Kiss Tünde

vezetett utam, ahol feldíszített karácsonyfa, hangulathoz illő zene, sőt, névre szóló mézes sütemény várt rám. Egyéb sütemény és forralt bor is volt terítéken a többi ünneplő és a szervezők jóvoltából, míg odafönt a pultnál más, ugyancsak az ünnepnek megfelelő italokat lehetett szerezni, köztük karácsonyi sörkülönlegességeket.

Ahogy gyűltek az emberek, egyre jobb lett a hangulatom is, bár egy idő után kezdtünk nagyon sokan lenni, jóval többen, mint ahányan a kis föld alatti helyiségben kényelmesen el tudtak férni. Talán az is jelzi, hogy jó barátok között voltam, hogy a tömeg ellenére sem éreztem nyomasztónak a zsúfoltságot.

A szervezők azért arra is gondoltak, hogy ne egy átlagos találkozó legyen ez, hanem mégiscsak kapcsolódjon az ünnephez, ezért egyfelől volt mese, amit mindenki csillogó szemmel hallgatott – nem *A kis gyufaárus lány*, amiért nagyon hálás voltam –, és volt spontán szerveződött társulat által bemutatott pásztorjáték gyanús angyalokkal és egyéb érdekességekkel. A szerepeket véletlenszerűen osztották ki az érdeklődőknek és a lézengőknek egyaránt, nehogy bárki kimaradjon, és ez meg is hozta a dramaturgiai hatást. Miután így mindenki ez évben is képbe kerülhetett a betlehemi történettel eme sajátos feldolgozása által, következett az ajándékozás.

Ebben én nem vettem részt, ugyancsak régi iskolás berögzülések miatt, de a többiek láthatóan élvezték a dolgot.

Sok volt a nevetés, a meglepődés és az ölelkezés, ahogy annak egy ilyen ajándékozás során lennie kell. A tömeg miatt talán egy kicsit nehézkes volt megtalálni mindenkinek a neki szánt meglepetést, de végül egyik ajándékozó sem maradt kicsomagolni való nélkül. Az ajándékok megválasztásánál a szervezők részéről kérés volt, hogy ha lehet, mindenki személyre szóló, saját kézzel készített apróságokat adjon a másoknak, ezzel is bensőségebbé téve az egészet, és megtartva azt a szellemiséget, ami értelmet ad az ajándékozásnak. Kézzel készített díszek kerültek a karácsonyfára is.

Ezután következett az általános egymásnak örülés. Itt már nem volt „kötött” program: lehetett beszélgetni, sütni, egy kis levegőt szívni, vagy éppen az új, ezen az alkalmon debütáló MTT-s társasjátékot kipróbálni. Külön jó volt, hogy a rendezvény nagyobbra sikeredett, mint számítottam rá, és sok olyan barát is eljött rá az ország távolabbi szegleteiből, akikkel az évben csak ritkábban találkoztam egyébként. Székből egy kicsit kevés volt a résztvevők számához képest, de mindenki összehúzta magát, így aki le akart ülni, annak mindig jutott legalább egy széles karfa valaki oldalán.

Az estét filmnézés koronázta meg. A film előzetes Facebook-szavazás alapján lett kiválasztva. Itt a társaság két részre szakadt: egyesek elmentek kivetítőn filmet nézni az egyik sarokba, míg mások tüntetőleg a másik sarokba ültek, hogy egyértelműen ne a filmet nézzék, csak hogy utána többek között mégis a filmet nézzék különböző tükrökön keresztül, és kibeszélgék azt egymás között.

Az est végeztével MTT-s szokás szerint azok, akik ott ragadtak, igyekeztek segíteni a szervezőknek a rendrakásban, majd – sokan abban az évben utoljára – búcsút vettünk egymástól, és a hideg téli éjszakában hazaindultunk, hogy ki-ki saját családjához megtérve folytassa a léleekben már valóban megkezdett karácsonyozást.

Fotó: Kiss Tünde